

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9973 *Llei 4/2009, de 15 de juny, de control de precursors de drogues.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'article 12 del Conveni de les Nacions Unides contra el tràfic il·lícit d'estupefaents i substàncies psicòtropes, adoptat a Viena el 19 de desembre de 1988, del qual Espanya és part, preveu l'adopció de mesures adequades per controlar la fabricació i distribució de precursors entre els estats membres.

Aquestes substàncies químiques, que es desvien del seu curs legal i s'utilitzen per a l'elaboració de diferents tipus de drogues, es produeixen fonamentalment en països desenvolupats, motiu pel qual els esmentats països adquireixen compromisos derivats de l'adhesió a convenis internacionals com l'esmentat, mitjançant els quals adopten normatives i legislen per aconseguir una harmonització adequada i eficaç, que faciliti el control dels precursors des de la seva fabricació fins al seu destí final, amb l'objecte d'evitar el seu desviament per a fins il·lícits.

Tanmateix, s'ha de tenir en compte que les esmentades substàncies es destinen fonamentalment a la fabricació industrial d'importants derivats molt corrents i necessaris en la nostra societat i que, per tant, el seu control s'ha d'adreçar únicament a evitar el seu desviament per a l'elaboració il·lícita de drogues, sense interferir en el normal funcionament de la seva fabricació i comerç.

En l'àmbit de la Unió Europea, l'establiment de mesures adequades amb aquesta finalitat s'ha desplegat a través de reglaments i de directives, que han desembocat en disposicions nacionals, com és, en el cas espanyol, la Llei 3/1996, de 10 de gener, sobre mesures de control de substàncies químiques catalogades susceptibles de desviament per a la fabricació il·lícita de drogues, així com el seu Reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 865/1997, de 6 de juny.

El Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea, després de l'avaluació de les experiències i els èxits obtinguts en matèria de control de precursors de drogues, i sense oblidar en cap moment que, en principi, el comerç de les substàncies utilitzades en la indústria química i farmacèutica és legal, ha arribat a la conclusió que és més adequat en aquest moment un Reglament, que garanteixi l'aplicació directa de normes harmonitzades, en lloc d'utilitzar com a instrument normatiu una Directiva, més després de l'ampliació del nombre de membres de la Unió Europea a 27 estats.

Per això, el Parlament Europeu i el Consell de la Unió Europea han aprovat el Reglament (CE) 273/2004, d'11 de febrer, sobre precursors de drogues; el Reglament (CE) 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, pel qual s'estableixen normes per a la vigilància del comerç de precursors de drogues entre la Comunitat i tercers països; i el Reglament (CE) 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol, pel qual s'estableixen normes d'aplicació dels dos primers.

Si bé els esmentats reglaments són de caràcter obligatori a tots els seus elements i directament aplicables en els estats membres, aquests ordenen a cada Estat determinar el règim de sancions aplicables a les infraccions a cadascun d'aquests reglaments, així

com adoptar les mesures necessàries per garantir-ne l'aplicació. Les sancions que, si s'escau, es prevegin han de ser eficaces, proporcionades i dissuasòries.

En compliment de l'esmentat mandat s'ha elaborat aquesta Llei el contingut de la qual es limita a regular els aspectes essencials per poder aplicar al nostre país les mesures que recullen cadascun dels tres reglaments comunitaris i poder sancionar tot fet contrari a les obligacions que contenen.

La Llei es divideix en tres capítols, cinc disposicions addicionals, una de transitòria, una de derogatòria i quatre disposicions finals.

En el capítol I es defineix com a objecte de la Llei establir el sistema d'atorgament de llicències d'activitat, així com el règim de sancions que és aplicable en cas d'infracció de les disposicions previstes en els dits reglaments.

En aquest sentit la Llei s'insereix a l'article 149.1.10a i 29a de la Constitució, que assigna a l'Estat competència exclusiva en matèria de comerç exterior, duanes i seguretat pública.

El Ministeri de l'Interior i el Ministeri d'Economia i Hisenda són les autoritats competents, en relació amb l'incompliment de les obligacions que estableixen els reglaments comunitaris, en l'àmbit de les seves respectives competències.

Al Ministeri de l'Interior hi ha un Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades i, al Ministeri d'Economia i Hisenda, hi ha un Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades.

Els dos registres són únics per a tot el territori nacional, fet que suposa una novetat respecte al Registre general.

Les llicències d'activitat les concedeix el Ministeri de l'Interior per a les operacions intracomunitàries i el Ministeri d'Economia i Hisenda per a les operacions extracomunitàries.

El capítol II està dedicat a les infraccions, i s'hi detallen tots els fets que puguin ser qualificats d'infraccions greus o molt greus a les obligacions establertes pels reglaments comunitaris.

Es determinen els seus respectius terminis de prescripció que és al cap de 4 anys, 2 anys i 1 any, per a les infraccions molt greus, greus i lleus respectivament, a comptar del dia en què la infracció s'hagi comès o en el cas d'una activitat continuada des de la finalització de l'activitat o la data de l'últim acte amb el qual la infracció es consuma.

Es rebaixa de cinc anys a quatre el termini per a les infraccions molt greus, i s'amplia el termini de les infraccions lleus de sis mesos a un any.

El capítol III es refereix a les sancions que poden ser de multa quan s'imposi per infraccions lleus o, en el cas d'infraccions greus o molt greus, es pot imposar, de forma conjunta o alternativa, les sancions de multa o la suspensió de la llicència o llicències d'activitat pel període de temps que es determini i, en el cas de les molt greus, a més la retirada de la llicència.

Seguint la recomanació de la Unió Europea als estats membres en el sentit de disposar en les seves normatives nacionals en la matèria d'un règim sancionador que garanteixi la seva aplicació i que respongui als principis d'eficàcia, proporcionalitat i dissuasió, s'ha aplicat una rebaixa substancial de l'import de les multes, així com del temps de suspensió de la llicència d'activitat.

Així mateix, la dualitat multa/suspensió o retirada es manté, però o bé de forma conjunta o bé de forma alternativa.

A més, s'inclouen diversos preceptes en relació amb el procediment sancionador, com la possibilitat d'adoptar mesures provisionals, la competència per imposar les sancions o la seva publicitat.

També s'estableixen els supòsits en els quals la sanció que s'imposi per la comissió d'alguna de les infraccions tipificades a la Llei, comporta el comís de determinats béns, efectes o instruments, i fins i tot la possible alienació d'aquests, tant per part de l'autoritat administrativa, ja siguin els ministres o els secretaris d'Estat als quals aquesta Llei els reconeix aquesta competència, com per part de l'autoritat judicial en el supòsit que

s'interposi recurs contenciós administratiu contra les resolucions dictades per aquestes autoritats administratives.

Les cinc disposicions addicionals atenen els règims especials, la promoció de la col·laboració voluntària, el destí de les multes i guanys decomissats, el deure de col·laboració d'autoritats i funcionaris, i l'intercanvi d'informació internacional.

La disposició transitòria única estableix un termini de tres mesos perquè els registres delegats, en quedar suprimits, transfereixin totes les dades de què disposin al Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades, en ser únic en tot el territori nacional.

La disposició derogatòria única deroga expressament la Llei 3/1996, de 10 de gener.

Les quatre disposicions finals es refereixen al títol competencial en virtut del qual es dicta la present Llei, a l'autorització al Govern per a l'actualització de les sancions, així com per dictar les normes necessàries per al seu desplegament reglamentari, i, finalment, a la seva entrada en vigor.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquesta Llei és establir el sistema d'atorgament de llicències d'activitat, així com el règim sancionador aplicable en cas d'infracció de les disposicions que preveu el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, sobre precursors de drogues; el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, pel qual s'estableixen normes per a la vigilància del comerç de precursors de drogues entre la Comunitat i tercers països; i el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol, pel qual s'estableixen normes d'aplicació dels dos anteriors.

Article 2. *Autoritats competents.*

Als efectes d'aquesta Llei són autoritats competents:

- a) El Ministeri d'Economia i Hisenda en relació amb l'incompliment de les obligacions que estableix el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004.
- b) El Ministeri de l'Interior en relació amb l'incompliment de les obligacions establertes en el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer.

El Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol, que té caràcter complementari dels anteriors, s'aplica per cada Ministeri en funció de la distribució de competències expressada en els paràgrafs anteriors.

Article 3. *Registres d'operadors.*

1. Al Ministeri de l'Interior hi ha un Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades en què s'han d'inscriure de la manera que es determini per reglament les persones físiques i jurídiques que realitzin operacions amb substàncies catalogades, de conformitat amb el que estableix el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer.

2. Al Ministeri d'Economia i Hisenda hi ha un Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades en què s'han d'inscriure de la manera que es determini per reglament les persones físiques i jurídiques que facin operacions amb substàncies catalogades de conformitat amb el que estableixen el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, i el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol.

3. Els dos registres són únics per a tot el territori nacional.

4. Qualsevol modificació de les dades que constin en els esmentats registres que es produeixi durant el temps que duri l'activitat o activitats per a les quals s'hagin inscrit, s'ha de comunicar en el termini de quinze dies a comptar del moment en què s'hagi produït.

Article 4. *Llicències d'activitat.*

1. Les llicències d'activitat les concedeix el Ministeri de l'Interior per a les operacions que així ho requereixin de conformitat amb el que disposa el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, i el Ministeri d'Economia i Hisenda per a les operacions que així ho requereixin de conformitat amb el que disposa el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, i tenen la vigència que per reglament es determini.

2. Per obtenir una llicència d'activitat cal atènyer-se al que disposa el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol.

3. Per suspendre, retirar o renovar una llicència d'activitat, cal atènyer-se al que disposen el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol, i el Reglament 111/2005 del Consell, de 22 de desembre de 2004.

CAPÍTOL II

De les infraccions

Article 5. *Infraccions en matèria de precursors de drogues.*

1. Constitueixen infraccions administratives en matèria de precursors de drogues les accions i omissions, fins i tot a títol de simple negligència, que siguin contràries a les obligacions i deures que estableixen el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer; el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, i el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol.

2. Són responsables de les infraccions administratives en matèria de precursors de drogues les persones físiques o jurídiques que per acció o omissió incorrin en els supòsits tipificats com a infraccions.

Article 6. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus els incompliments de les obligacions recollides en el Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer; en el Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, i en el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol, sempre que no constitueixin infraccions greus o molt greus, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Article 7. *Infraccions greus.*

Constitueixen infraccions greus les conductes següents:

a) No comunicar en la forma que s'estableixi per reglament les modificacions de les dades que hagin de constar en el Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades o en el Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades.

b) No designar un agent responsable del comerç de substàncies catalogades quan l'esmentada designació sigui preceptiva.

c) Subministrar substàncies catalogades de la categoria 1 de l'annex I del Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, o del Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre de 2004, sense comprovar de manera diligent que la persona física o jurídica destinatària d'aquestes posseeix llicència d'activitat per operar amb aquestes substàncies.

d) No obtenir dels clients la declaració d'ús o usos específics de les substàncies catalogades subministrades.

e) Incomplir les obligacions relatives a la documentació que hagin d'acompanyar les operacions amb substàncies catalogades, i també pel que fa al seu etiquetatge.

f) No informar immediatament les autoritats competents quant a les comandes i transaccions de substàncies catalogades, sobre les quals es tingui certesa o sospita raonable que les esmentades substàncies poden desviar-se cap a la fabricació il·lícita d'estupefaents o de substàncies psicòtropes.

g) Mancar de les mesures de protecció o dels protocols d'actuació per a la realització d'activitats amb substàncies catalogades, de la manera que es determini per reglament, sense que dites mancances hagin donat lloc a la sostracció o retirada no autoritzada de substàncies catalogades.

Article 8. *Infraccions molt greus.*

Constitueixen infraccions molt greus de les obligacions imposades per la present Llei les conductes següents:

a) Realitzar activitats amb substàncies catalogades sense haver obtingut la inscripció en el Registre general o en el Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades requerida per a tals activitats.

b) Realitzar activitats amb substàncies catalogades sense haver obtingut la llicència d'activitat requerida, si s'escau, per a tals activitats o havent estat suspesa o havent expirat el seu termini de vigència.

c) Aportar dades o documents, falsos o manifestament inexactes, per obtenir la inscripció en el Registre general o en el Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades o per obtenir una llicència d'activitat.

d) Subministrar substàncies catalogades de la categoria 1 de l'annex I del Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, o del Reglament 111/2005, del Consell, de 22 de desembre, sabent que la persona física o jurídica destinatària d'aquestes no té la llicència d'activitat per operar amb tals substàncies.

e) La resistència, obstrucció o negativa a les actuacions dels òrgans de l'Administració que siguin competents en cada cas i, en particular:

No facilitar l'examen de documents, informes, antecedents, llibres, registres, fitxers, factures, justificants i assentaments de comptabilitat principal o auxiliar, programes i arxius informàtics, sistemes operatius i de control, i qualsevol altra dada amb transcendència per al control.

Negar o impedir indegudament l'entrada o permanència en finques o locals als funcionaris autoritzats de l'Administració o el reconeixement de locals, màquines, instal·lacions i explotacions que s'utilitzin per al desenvolupament d'activitats en relació amb les substàncies catalogades.

No atendre algun requeriment degudament notificat.

f) Realitzar operacions amb substàncies catalogades sobre les quals es tingui certesa o sospita raonable que les esmentades substàncies poden desviar-se cap a la fabricació il·lícita d'estupefaents o de substàncies psicòtropes, sense haver notificat tal certesa o sospita a les autoritats competents, o abans que aquestes hagin respost a la notificació prèvia de l'operador.

g) Mancar de les mesures de protecció o dels protocols d'actuació per a la realització d'activitats amb substàncies catalogades, de la manera que es determini per reglament, sempre que aquestes mancances hagin donat lloc a la sostracció o retirada no autoritzada de substàncies catalogades.

h) Realitzar activitats amb substàncies catalogades sense l'autorització d'exportació o sense l'autorització d'importació quan siguin preceptives o si ha expirat el període de validesa d'aquestes.

i) Realitzar accions tipificades com a greus quan durant els cinc anys anteriors el subjecte infractor hagi estat condemnat en sentència ferma per un delictes contra el tràfic il·lícit de drogues, tipificat en el Codi penal, o sancionat en ferm almenys per dues infraccions

administratives greus de les que estableix en la present Llei. En aquest supòsit, en cap cas es pot tenir en compte la reincidència com a criteri per graduar la sanció a imposar.

Article 9. *Concurs amb altres procediments.*

1. No es poden sancionar d'acord amb aquesta Llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament, quan s'apreciï identitat de subjecte, fet i fonament.

2. Quan els fets motiu de l'expedient puguin ser constitutius de delictes, s'ha d'ordenar, si s'ha incoat, la suspensió del procediment sancionador, i se n'ha de traslladar d'aquells al ministeri fiscal. Acabat el procediment penal s'ha de reprendre la tramitació del procediment sancionador contra els subjectes obligats que no hagin estat condemnats en via penal. No es pot reprendre el procediment administratiu sancionador sobre els mateixos fonaments ja considerats en el procés penal. La resolució que es dicti ha de respectar en tot cas la declaració de fets provats en l'esmentat procediment penal.

Article 10. *Prescripció d'infraccions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de 4 anys, les greus al cap de 2 anys i les lleus al cap de l'any.

2. El termini de prescripció s'ha de comptar de la data en què la infracció hagi estat comesa. En les infraccions derivades d'una activitat continuada la data inicial del còmput és la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consuma. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini torna a córrer si l'expedient queda paralitzat durant un mes per causa no imputable a aquells contra els qui es dirigeixi. També s'interromp per la iniciació d'un procés penal pels mateixos fets, o per d'altres en què la separació dels sancionables d'acord amb aquesta Llei sigui racionalment impossible.

CAPÍTOL III

De les sancions i del procediment sancionador

Article 11. *Sancions per infraccions lleus.*

Les infraccions lleus són sancionades amb multes des de 300 euros fins a 600 euros.

Article 12. *Sancions per infraccions greus.*

Les infraccions greus són sancionades, de forma conjunta o alternativa, amb:

- Multes des de 601 euros fins a 6.000 euros.
- Suspensió de la llicència o llicències d'activitat per un període de fins a sis mesos.

Article 13. *Sancions per infraccions molt greus.*

Les infraccions molt greus són sancionades, de forma conjunta o alternativa amb:

- Multes des de 6.000 fins a 60.000 euros.
- Retirada de la llicència o llicències d'activitat o la suspensió d'aquestes per un període de fins a cinc anys. La retirada de la llicència comporta la cancel·lació de la inscripció en el Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades o en el Registre d'operadors de comerç exterior de substàncies químiques catalogades, corresponent.

Article 14. *Graduació de les sancions.*

Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions s'han de graduar considerant-se, a més dels criteris que estableix l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de

novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per:

- a) El risc per a la salut pública i el dany causat a la salut dels ciutadans, si s'escau, com a conseqüència de la infracció.
- b) L'abast de la sostracció o de la retirada no autoritzada.
- c) El volum d'activitat comercial de l'infractor amb substàncies catalogades.
- d) El benefici il·lícit obtingut, si s'escau, com a conseqüència de la infracció.
- e) Les sancions fermes per infraccions greus o molt greus de les previstes en aquesta Llei imposades al subjecte obligat els últims cinc anys.
- f) La reincidència, per comissió o omissió, en el terme d'un any, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

Article 15. *Prescripció de les sancions.*

Les sancions molt greus, greus i lleus prescriuen, respectivament, al cap de 4 anys, 2 anys i 1 any, a comptar de l'endemà del dia en què hagi adquirit fermesa la resolució per la qual es va imposar la sanció.

Article 16. *Competència per a la imposició de sancions.*

1. Per a la imposició de sancions per la comissió d'infraccions molt greus són competents els ministres de l'Interior i d'Economia i Hisenda en l'àmbit de les seves respectives competències.
2. Per a la imposició de sancions per la comissió d'infraccions greus i lleus són competents el secretari d'Estat de Seguretat i el secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos, en l'àmbit de les seves respectives competències.
3. Les resolucions sancionadores posen fi a la via administrativa, i són susceptibles de recurs davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Article 17. *Instrucció del procediment.*

La iniciació i instrucció del procediment sancionador correspon als ministeris de l'Interior i d'Economia i Hisenda, en l'àmbit de les seves respectives competències, de la manera que s'estableixi per reglament, i, en tot cas, d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 18. *Adopció de mesures provisionals.*

1. En qualsevol moment de la instrucció del procediment sancionador per infracció greu o molt greu, l'òrgan competent que hagi ordenat la seva incoació pot adoptar mitjançant un acord motivat les següents mesures de caràcter provisional, de forma conjunta o alternativa:
 - a) La immobilització de substàncies catalogades relacionades amb la presumpta infracció.
 - b) La suspensió temporal de l'exercici d'activitats amb substàncies catalogades.
2. L'adopció de tals mesures s'ha de comunicar com més aviat millor a l'òrgan competent per imposar la sanció, el qual, en el termini de deu dies hàbils des que van ser acordades, ha de ratificar-les o deixar-les sense efecte. Si no ho fes, les mesures s'han d'entendre aixecades en finalitzar aquest termini.
3. Les mesures provisionals adoptades tenen una durada màxima de tres mesos en cas d'infracció greu, i de sis mesos en cas d'infracció molt greu.

Article 19. *Comís i alienació cautelar.*

1. Tota sanció que s'imposi per la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei comporta el comís dels béns, efectes i instruments següents:

- a) Les mercaderies que constitueixin l'objecte de la infracció.
- b) Els materials, instruments o maquinària utilitzades en la fabricació, elaboració, transformació o comerç de les substàncies químiques catalogades.
- c) Els guanys obtinguts, siguin quines siguin les transformacions que hagin pogut experimentar.
- d) Tots els béns i efectes de la naturalesa que siguin, hagin servit d'instrument per a la comissió de la infracció.

2. No es procedeix al comís dels béns, efectes i instruments esmentats en l'apartat anterior, quan aquests siguin de lícit comerç i hagin estat adquirits per un tercer de bona fe.

3. Incoat un procediment administratiu sancionador, es poden intervenir els béns o drets que puguin ser objecte de comís.

4. L'òrgan competent per acordar el comís pot disposar en qualsevol moment del procediment l'alienació dels béns o drets intervinguts, en els supòsits següents:

- a) Quan el seu propietari faci abandonament exprés d'aquests, i
- b) Quan la seva conservació pugui ser perillosa per a la salut o seguretat pública o pugui donar lloc a disminució important del seu valor. S'entenen compresos en aquest apartat les mercaderies, gèneres o efectes que sense patir deteriorament material es deprecien per transcurs del temps.

El producte de l'alienació s'ha de depositar amb les garanties degudes.

L'acord d'alienació posa fi a la via administrativa, es notifica als interessats i és susceptible de recurs.

5. Quan per la interposició d'un recurs administratiu s'acordi la suspensió de les resolucions sancionadores que comportin el comís, es pot disposar que amb caràcter cautelar es procedeixi a l'alienació dels béns o drets intervinguts, en els supòsits de l'apartat anterior.

Article 20. *Execució de les sancions.*

1. Les sancions són executives des que es dicti la resolució que posi fi a la via administrativa.

2. Quan la sanció sigui de naturalesa pecuniària, l'autoritat que la imposi ha d'assenyalar el termini per satisfer-la, que no ha de ser inferior a quinze dies hàbils ni superior a trenta, i es pot acordar el fraccionament del pagament, de la manera que es determini per reglament.

3. En els casos de suspensió temporal o retirada d'una llicència d'activitat, l'autoritat sancionadora ha d'assenyalar un termini d'execució adequat, que no ha de ser inferior als quinze dies hàbils ni superior a trenta, amb l'audiència prèvia de la persona física o del representant de la persona jurídica, titulars de la llicència i dels tercers que puguin ser afectats.

4. Per a l'execució forçosa de les sancions s'ha de seguir el procediment que preveu la normativa vigent.

Article 21. *Publicitat de les sancions.*

Les resolucions sancionadores dels procediments per infraccions molt greus l'han de fer públiques les autoritats competents per imposar les sancions, una vegada siguin fermes en via administrativa, de la manera que es determini per reglament.

Disposició addicional primera. *Especialitats de determinats operadors.*

1. S'han d'inscriure en el Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades que preveu l'apartat 1 de l'article 3 d'aquesta Llei les farmàcies, els dispensaris de productes veterinaris, els laboratoris de les Forces Armades i dels cossos i forces de seguretat, i qualssevol altres tipus d'autoritats o institucions que per reglament es determini, per a l'ús de les substàncies catalogades de les categories 1 i 2 de l'annex I del

Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, en l'àmbit de les seves activitats professionals o oficials.

2. També han d'obtenir la llicència d'activitat a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei les farmàcies, els dispensaris de productes veterinaris, els laboratoris de les Forces Armades i dels cossos i forces de seguretat, i qualssevol altres tipus d'autoritats o institucions que per reglament es determini, per a l'ús de les substàncies catalogades de la categoria 1 de l'annex I del Reglament 273/2004, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de febrer, en l'àmbit de les seves activitats professionals o oficials.

3. Les farmàcies, els dispensaris de productes veterinaris, les duanes, els laboratoris de les Forces Armades i dels cossos i forces de seguretat i qualssevol altres tipus d'autoritats o institucions que es determini per reglament, estan exempts de les obligacions que determina el Reglament 1277/2005, de la Comissió, de 27 de juliol.

Disposició addicional segona. *Promoció de la col·laboració voluntària.*

1. El Govern ha de promoure convenis de col·laboració voluntària entre la indústria química i farmacèutica i els departaments ministerials competents, especialment pel que fa a les substàncies químiques no catalogades, entenent-se així qualsevol substància que hagi estat identificada per ser utilitzada en la fabricació il·lícita d'estupefaents o de substàncies psicòtropes.

2. Així mateix, s'han d'instrumentar els mecanismes de col·laboració i les vies de coordinació oportunes amb les comunitats autònomes per a la posada en pràctica amb eficàcia de les mesures que preveu aquesta Llei que, si s'escau, hagin de portar a terme les policies autonòmiques.

Disposició addicional tercera. *Destí de les multes i dels guanys decomissats.*

Al·l'import de les multes i dels guanys decomissats, acordats en la resolució sancionadora, se'ls ha de donar el destí que preveu la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats.

Disposició addicional quarta. *Deure de col·laboració d'autoritats i funcionaris.*

Sense perjudici del que estableixen les lleis penals i la Llei d'enjudiciament criminal, tota autoritat o funcionari, inclosos els d'aranzel, que descobreixin fets que puguin constituir indicis o proves de desviament il·lícit de substàncies químiques catalogades, han d'informar d'aquests a les autoritats competents.

L'incompliment d'aquesta obligació pels funcionaris públics pot ser sancionat disciplinàriament d'acord amb la legislació específica que els sigui aplicable.

Disposició addicional cinquena. *Intercanvi d'informació internacional.*

L'intercanvi d'informació amb organismes internacionals i amb altres estats es condiona al que disposa la normativa comunitària, en els convenis i tractats internacionals o, si hi manquen, al principi general de reciprocitat, així com la submissió de les esmentades autoritats estrangeres a les mateixes obligacions de secret professional que regeixen per a les espanyoles.

Disposició transitòria única. *Traspàs de dades al Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades.*

Els registres delegats han de transferir totes les dades de què disposin al Registre general d'operadors de substàncies químiques catalogades que regula l'article 3.1 d'aquesta Llei, en el termini de tres mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 3/1996, de 10 de gener, sobre mesures de control de substàncies químiques catalogades susceptibles de desviament per a la fabricació il·lícita de drogues,

i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.10a i 29a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de règim duaner, comerç exterior i seguretat pública.

Disposició final segona. *Actualització de les sancions.*

S'autoritza el Govern perquè, mitjançant un reial decret, actualitzi la quantia de les sancions pecuniàries que preveu la present Llei, d'acord amb les variacions de l'índex de preus al consum.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, a proposta dels ministres de l'Interior i d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar les normes necessàries per al seu desplegament reglamentari.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 15 de juny de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO